

افزایش کارایی نیتروژن در سیب زمینی با استفاده از کودهای نیتروژن کندرها

عبدالحسین ضیائیان^{*} و پیمان کشاورز

عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی فارس؛ ziaeian@yahoo.com

عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی؛ pykeshavarz@yahoo.com

چکیده

به منظور بررسی اثر کودهای نیتروژن کندرها و مقایسه آن با اوره، طی دو سال، آزمایش هایی در استان خراسان اجرا گردید. در سال اول هشت تیمار کودی شامل مصرف ۱۴۰ و ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص (به ترتیب معادل ۷۰ و ۱۰۰ درصد مقدار نیتروژن توصیه شده) از منبع اوره در دو نوبت، مصرف ۱۴۰ و ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص از منبع اوره فرم قبل از کاشت، مصرف ۱۴۰ و ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار از خالص از منبع اوره فرم قبل از کاشت و منبع متیلن اوره قبل از کاشت، مصرف توآم ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار از خالص از منبع اوره به صورت سرک و مصرف توآم ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار از خالص از منبع اوره به صورت سرک در قالب خالص از منبع متیلن اوره قبل از کاشت و ۴۰ کیلوگرم در هکتار از خالص از منبع اوره به صورت سرک در قالب طرح بلوك های کامل تصادفی در سه تکرار با هم مقایسه شدند. در سال دوم نیز اثر هفت تیمار کودی شامل ۱۵۰، ۲۰۰ و ۲۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص (به ترتیب معادل ۷۵، ۱۰۰ و ۱۲۵ درصد نیتروژن توصیه شده) از دو منبع اوره (در سه نوبت) و اوره فرم (در یک نوبت) همراه با یک تیمار شاهد (بدون مصرف کود نیتروژن) در دو خاک با دو بافت متفاوت (لوم و لوم شنی) در قالب طرح بلوك های کامل تصادفی در سه تکرار با هم مقایسه شدند. نتایج سال اول نشان داد که کاربرد کودهای نیتروژن تأثیر معنی داری (۱۱٪) بر عملکرد و غلظت نیتروژن در برگ داشت. بیشترین عملکرد غده به میزان ۵۴/۶۶ تن در هکتار از کاربرد ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن از منبع متیلن اوره بدست آمد که تفاوت بسیار جزئی با کاربرد همین مقدار نیتروژن از منبع اوره فرم مالدید داشت. برآورد اقتصادی تیمارهای مختلف در سال اول نشان داد که علی رغم بالاتر بودن سود خالص ناشی از کاربرد ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص از دو منبع اوره فرم آلدئید و متیلن اوره، بالاترین بازده اقتصادی از مصرف ۱۴۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص از منبع متیلن اوره (معادل ۷۰٪ تیمار شاهد) بدست آمد. نتایج سال دوم نیز نشان داد که در هر دو بافت، حداقل عملکرد غده از کاربرد ۲۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص از منبع اوره فرم بدست آمد. آنالیز برگ و خاک تیمارهای مختلف نیز نشان داد که تفاوتی از لحاظ غلظت نیتروژن در برگ و در خاک تیمارهای مختلف در زمان های متفاوت وجود نداشت. این موضوع قدرت اوره فرم را در آزاد نمودن تدریجی نیتروژن از خود نشان می دهد زیرا در تمام زمان های مورد مطالعه، غلظت نیتروژن در برگ و خاک تیمارهای مربوط به اوره فرم حتی بیش از غلظت نیتروژن در برگ و خاک های تیمارهای اوره بود. در مجموع با توجه به نتایج بدست آمده از این آزمایش می توان نتیجه گیری نمود که در شرایط مشابه استفاده از کودهای نیتروژن کندرها (اوره فرم و متیلن اوره) در زراعت سیب زمینی توجیه اقتصادی دارد و این کودها کارایی مصرف نیتروژن را در این زراعت بالا می برند.

واژه های کلیدی: کودهای نیتروژن کندرها، اوره فرم مالدئید، سیب زمینی

۱- نویسنده مسئول، آدرس: فارس، زرقان، بلوار شهید بخشند، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی فارس، بخش تحقیقات خاک و آب.

* دریافت: ۸۷/۵/۱۲ و پذیرش: ۸۹/۳/۱۷

همکاران^۱، ۱۹۸۶، مارتین و همکاران^۲، ۲۰۰۱، شاویو^۳، ۲۰۰۱) اما این تحقیقات بیشتر بر روی چمن و گیاهان غیر زراعی بوده است و اطلاعات کمی در مورد امکان کاربرد آن ها در زراعت های مختلف در دست است. پک و همکاران^۴ (۲۰۰۶) در تحقیقی در فلوریدا کاربرد کودهای نیتروژن کندرها را با نیترات آمونیوم در سیب زمینی مطالعه نموده و دریافتند که هر چند بالاترین عملکرد از کاربرد نیترات آمونیوم بدست آمده بود اما بالاترین کارائی نیتروژن از کاربرد کودهای کندرها حاصل شده بود علاوه بر این اختلاف بین میزان نیتروژن نیتراتی و نیتروژن آمونیومی شستشوی یافته از تیمارهای مختلف معنی دار بود. زومویا و همکاران^۵ (۲۰۰۲) میزان آبشوئی نیترات را در اثر کاربرد کودهای اوره و اوره با پوشش گوگرد را مقایسه نمودند و دریافتند که کود نیتروژن کندرها می توانند از طریق کاهش آبشوئی، کارایی مصرف این عنصر را بهبود و عملکرد غده را افزایش دهد. در همین رابطه ال گیندی و همکاران^۶ (۲۰۰۰) نیز عکس العمل سیب زمینی به کودهای نیتروژن کندرها را در سیستم های مختلف آبیاری مطالعه نموده و نشان داد که اثرات باقیمانده نیتروژن ناشی از کاربرد این کودها به مراتب بیش از اثرات باقیمانده کاربرد نیتروژن محلول در آب (اوره) بود. اطلاعات کمی در مورد امکان استفاده از کودهای کندرها در ایران در دست است. به منظور به دست آوردن اطلاعات بیشتر در مورد این کودها، مقایسه آن ها با کودهای رایج و محلول در آب، مطالعه امکان کاهش میزان مصرف کود و یا کم کردن تعداد تقسیط و به تبع آن کاهش هزینه های تولید و بالابردن راندمان جذب نیتروژن این تحقیق اجرا گردید.

مواد و روش ها

به منظور بررسی اثرات مصرف دو نوع کود نیتروژن کندرهای تولید داخل (اوره فرمالدئید و متیلن اوره) بر روی ویژگی های کمی و کیفی سیب زمینی و مقایسه آن با کود اوره محلول در این زراعت، طی دو سال متولی، آزمایش هایی در قالب طرح بلوک کامل تصادفی در مزرعه اجرا گردید. در سال اول هشت تیمار کودی شامل مصرف ۱۴۰ و ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص (به ترتیب معادل ۷۰ و ۱۰۰ درصد مقدار نیتروژن توصیه شده) از منبع اوره در دو نوبت (نصف قبل از کشت و نصف به صورت سرک)، مصرف ۱۴۰ و ۲۰۰ کیلوگرم

مقدمه

نیتروژن مهمترین عنصر غذایی مورد نیاز نباتات زراعی و باغی است و بعد از آب، مهمترین عامل محدود کننده رشد نباتات مختلف است. این عنصر عمدها از طریق کودهای شیمیائی محلول و به خصوص اوره تأمین می گردد. حلالیت این کود در آب بسیار بالاست. پویائی بالای نیتروژن و حلالیت زیاد ترکیبات کودی این عنصر از راه های مختلف از جمله آبشوئی، نیترات زدایی و ... کارایی مصرف این کودها را به خصوص در کشورهای در حال توسعه، پایین آورده است. به منظور افزایش بازیافت کودهای نیتروژن آلبی به نیتروژن معدنی، یا کاهش سرعت تبدیل نیتروژن آلبی به نیتروژن آمونیومی به نیترات مبذول شده است. در هر دو حال، خطر از دست رفتن نیتروژن از طریق آبشوئی نیترات و دنیتراته شدن کم می شود. به علاوه مقدار جذب بیش از نیاز گیاه دارد) را کاهش می دهد. تصور رشد که اثر سوء روی گیاه دارد) را کاهش می دهد. تصویر می شود کودهای نیتروژن کندرها از جمله اوره فرم و متیلن اوره بتوانند این مشکلات را تا حد زیادی حل نمایند. این کودها حدود ۳۸ درصد نیتروژن دارند و قادرند مواد غذایی قابل جذب خود را به آهستگی و در مدت زمان طولانی تر به درون محلول خاک آزاد کنند. با استفاده از کودهای کندرهای نیتروژن از طریق محدود کردن میزان حلالیت ترکیبات کودی می توان راندمان کودهای نیتروژن را افزایش داد (ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۰). سیب زمینی به عنوان یکی از مهمترین محصولات کشاورزی علاوه بر نقش مهمی که در صنعت دارد سهم به سزاوی در تغذیه بسیاری از مردم جهان را به عهده دارد. مدیریت مصرف نیتروژن در این زراعت از اهمیت بالایی برخوردار است. بر اثر کاربرد نادرست نیتروژن در سیب زمینی، تشکیل گل و میوه افزایش یافته و بلوغ به تأخیر می افتد (نواب زاده، ۱۳۷۱). در ایران برای تأمین نیتروژن مورد نیاز سیب زمینی از کودهای نیتروژن محلول مانند اوره و به صورت تقسیط استفاده می شود. مصرف اوره نه تنها احتمال آبشوئی و هدر رفتن نیتروژن را افزایش می دهد بلکه مصرف چند باره آن به صورت سرک موجب برگ سوزی مزارع و بالا رفتن هزینه های کارگری می گردد. در صورتی که بتوان مصرف نیتروژن را با استفاده از کودهای کندرها یکبار و پیش از کاشت انجام داد، علاوه بر کاهش میزان مصرف کود و به تبع آن کاهش هزینه های تولید، بازده جذب نیتروژن نیز افزایش می یابد. تحقیقات نسبتاً زیادی در ارتباط با کاربرد این کودها صورت گرفته است (کارترا و

1- Carter et al.

2 - Martin et al.

3- Shaviv

4- Pack et al.

5- Zvomuya et al.

6- El-Gindy

متربیع بود. روش کشت به صورت جوی و پشته (عرض پشته ها ۷۵ سانتی متر) و آبیاری به صورت نشتی صورت گرفت و از بذر سیب زمینی رقم آگریا جهت کاشت استفاده شد. به منظور تعیین غلظت نیتروژن و دیگر عناصر غذایی در برگ، در سال اول در یک نوبت نمونه برداری از چهارمین برگ از بالای ساقه اصلی (اولین برگ بالغ شده از نوک گیاه) در مرحله گل دهی صورت گرفت و در سال دوم از برگ‌های بالغ سیب زمینی در سه نوبت (تیر، مرداد و شهریور) نمونه برداری انجام و به آزمایشگاه ارسال گردید. نمونه‌های گیاهی آورده شده به آزمایشگاه ابتدا با آب معمولی و سپس با اسید هیدروکلریک ۱/۰ مولار شستشو و سپس دوبار با آب مقطر کاملاً تمیز گردید. سعی شد عملیات شستشوی نمونه‌ها خیلی سریع انجام گیرد. نمونه‌ها در هوای آزاد خشک شدند. سپس نمونه‌ها به مدت ۲۴ ساعت در آون با دمای ۶۵-۷۰ درجه سلسیوس خشک شدند. در نمونه‌های خشک شده مقادیر آهن، روی، منگنز، نیتروژن، فسفر و پتاسیم تعیین شد. مقدار نیتروژن بافت‌های گیاهی به روش خاکستر نمودن تر و مقدار عناصر غذایی کم مصرف به روش خاکستر نمودن خشک در دمای ۵۵ درجه سلسیوس و سپس حل آنها در اسید کلریدریک شش نرمال تعیین شدند مقدار عناصر کم مصرف در برگ براساس دستورالعمل های موجود و توسط دستگاه جذب اتمی Perkins مدل ۳۱۱۰ تعیین گردید. (اما می، ۱۳۷۵) در نهایت برداشت محصول از ردیف وسط هر انجام و محاسبات آماری با استفاده از نرم افزارها MSTATC صورت گرفت.

نتایج و بحث

الف- نتایج تجزیه خاک و آب مزارع مورد مطالعه:

نتایج تجزیه شیمیایی خاک و آب محل های اجرای آزمایش به ترتیب در جدول های ۱ و ۲ نشان داده است. آزمایش در سال اول بر روی خاکی با بافت متوسط و دارای مقادیر کم نیتروژن، پتاسیم و عناصر کم مصرف قابل جذب خاک و در سال دوم بر روی دو مزرعه با دو بافت متفاوت اجرا گردید. آب آبیاری در هر دو سال از یک منبع بود و دارای کیفیت مطلوبی بود.

ب- نتایج تأثیر تیمارهای کودی:

۱- نتایج سال اول

۱-۱- تأثیر کودهای مختلف بر عملکرد کمی

براساس نتایج بدست آمده اختلاف عملکرد بین تیمارهای مختلف کودی از لحاظ آماری در سطح ۱٪ معنی دار بوده است. بالاترین عملکرد غده به میزان ۵۶/۵۴ تن در هکتار از کاربرد ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص از منبع متیلن اوره (برابر ۱۰۰٪ تیمار شاهد) بدست

در هکتار نیتروژن خالص از منبع اوره فرم قبل از کاشت، مصرف ۱۴۰ و ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص از منبع متیلن اوره قبل از کاشت، مصرف توأم ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار ازت خالص از منبع اوره فرم قبل از کاشت و ۴۰ کیلوگرم در هکتار ازت خالص از منبع اوره به صورت سرک و مصرف توأم ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار ازت خالص از منبع متیلن اوره قبل از کاشت و ۴۰ کیلوگرم در هکتار ازت خالص از منبع اوره به صورت سرک در قالب طرح بلوك های کامل تصادفی در سه تکرار با هم مقایسه شدند. در سال دوم نیز اثر هفت تیمار کودی شامل ۲۰۰، ۱۵۰ و ۱۲۵ درصد نیتروژن توصیه شده) از دو منبع اوره و اوره فرم همراه با یک تیمار شاهد (بدون مصرف کود نیتروژنه) در دو خاک با دو بافت متفاوت (لوم و لوم شنی) در قالب طرح بلوك های کامل تصادفی در سه تکرار با هم مقایسه شدند. در سال دوم نیز اوره در سه بار (یک بار قبل از کاشت و دو بار به صورت سرک) و اوره فرم یک بار (قبل از کاشت) مصرف شدند. در هر سال، قیل از کاشت، یک نمونه آب و از هر تکرار یک نمونه خاک مرکب از عمق ۰-۳۰ سانتی متری تهیه شد. در نمونه های خاک براساس دستورالعمل های موجود (علی احیایی، ۱۳۷۳) بافت به روش هیدرورمتر (بلاک)، در عصاره گل اشیاع pH خاک به وسیله الکترودشیشهای (مک لین، ۱۹۸۲) مقدار هدایت الکتریکی با دستگاه الکتروکاندکتو متر (بلاک)، (۱۹۶۵)، کربنات کلسیم با استفاده از روش تیتراسیون و کربن آلی به روش دی کرومات پتابسیم (تلسنون، ۱۹۸۲)، ازت خاک به روش کجلدال، فسفر قابل جذب به روش (اویسن، ۱۹۵۴)، پتابسیم قابل جذب با روش استات آمونیوم یک نرمال (پیترسون و کاندنسون، ۱۹۸۲) و عناصر کم مصرف به روش DTPA (لیندنسی و نورول، ۱۹۷۸) اندازه گیری شدند (۴). نتایج تجزیه نمونه ها در جدول یک نشان داده شده است. بر اساس نتایج تجزیه خاک میزان کودهای مورد نیاز تعیین و در تمامی کرت ها به طور یکسان مصرف گردیدند. اوره توصیه شده در منطقه ۴۵۰ کیلوگرم معادل ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص در هر هکتار در نظر گرفته شد که در دو نوبت نیمی از آن پیش از کاشت و نیم دیگر قبل از گلدهی و به هنگام خاکدهی پای بوته ها مصرف گردید. کودهای کندرها نیز بر اساس طرح قبل از کشت مصرف شدند تا بدینوسیله امکان کاهش دفعات کود دهی مطاله گردد. به عبارت دیگر در این پروژه علاوه بر اینکه مقادیر مختلف کودی مطالعه شد، تعداد دفعات کوددهی نیز بررسی گردید. ابعاد کرت آزمایشی بصورت (۲۵×۳۰) متر با مساحت ۶۷/۵

کندرها، کندر از سرعت آزادسازی این یون از اوره است و ثانیاً سرعت و میزان تبدیل یون آمونیوم به یون نیترات در مورد کودهای کندرها بسیار کندر از کودهای معمولی نظری اوره صورت می‌گیرد به همین دلیل یون آمونیوم به مدت طولانی تر در ریزوسفر ریشه باقی می‌ماند این امر باعث می‌شود که منطقه ریزوسفر مدت زمان بیشتری اسیدی باشد. نتیجه این امر به خصوص در خاک‌های آهکی، فراهمی بیشتر عناصر غذائی و به خصوص عناصر کم مصرف نظر آهن می‌باشد (اینگلستان ۱۹۸۵). با این خصوصیت در خاک‌های زراعی ایران که اکثراً آهکی هستند حائز اهمیت می‌باشد.

۲- نتایج سال دوم

۲-۱- تأثیر تیمارهای مختلف بر عملکرد کمی:

در سال دوم اثر معنی‌داری از کاربرد کودهای مختلف بر عملکرد سبب زمینی بدست آمد (نمودارهای یک و دو). در هر دو خاک بالاترین عملکرد غده از کاربرد ۲۵۰ کیلوگرم در هکتار اوره فرم آلدئید بدست آمد. اعمال این تیمار در مقایسه با اوره در خاک بافت سبک، عملکرد را حدود ۴۴ درصد بهبود بخشید که این افزایش قابل توجه است اما اعمال این تیمار در خاک بافت متوسط گرچه عملکرد غده را $4/4$ درصد افزایش داد اما این افزایش عملکرد چشمگیر نبود و نمی‌توان آن را ملاک قرار داد.

از طرف دیگر مقایسه دو منع کودی نشان داد که بالاترین کارایی مصرف کود نیتروژن در خاک‌های بافت سبک و بافت متوسط به ترتیب به میزان $59/7$ و $69/2$ درصد از کاربرد ۲۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن از منع اوره فرم آلدئید به دست آمد. نتایج همچنین نشان داد که عملکرد سبب زمینی به طور کلی در قطعه با بافت سبک کمتر از قطعه با بافت متوسط بود. یکی از دلایل آن می‌تواند استعداد بیشتر اتلاف نیتروژن به صورت آبشویی در خاک‌های سبک باشد. می‌توان نتیجه گیری نمود که در خاک‌های بافت سبک، به دلیل شتشوی بیشتر نیتروژن، کودهای کندرها کارائی بالاتری دارند.

۲-۲- تأثیر تیمارهای مختلف بر غلظت نیتروژن برگ و در خاک:

برای یافتن درک صحیحی از روند جذب نیتروژن توسط گیاه از تیمارهای مختلف و مقدار این عنصر در خاک، غلظت این عنصر در برگ‌ها و مقدار نیتروژن کل خاک در سه مرحله با اختلاف زمانی یک ماهه اندازه گیری گردید (جداول ۸ و ۹). براساس نتایج بدست آمده اولاً در مجموع در هر تاریخ و در یک تیمار مشابه از نظر مقدار نیتروژن کاربردی، غلظت نیتروژن در برگ‌های بوته‌های تغذیه شده از کاربرد اوره فرم‌الدئید در مقایسه

آمد که با عملکرد غده ناشی از کاربرد همین مقدار نیتروژن از منع اوره فرم آلدئید تفاوت فاحشی نداشت (جداول ۳ و ۴). اعمال تیمارهای مذکور حدود ۱۲ درصد افزایش عملکرد را نسبت به تیمار شاهد سبب گردید. کمترین میزان عملکرد نیز از اعمال تیمار مصرف اوره به میزان $70/70$ ٪ تیمار شاهد بدست آمد. مقایسه بین سه کود نیتروژن بر روی عملکرد سبب زمینی در سطوح مصرف 100 و 70 درصد نشان داد که بیشترین عملکرد غده به ترتیب از کاربرد اوره فرم آلدئید، متین اوره و در نهایت از اوره بدست آمده است. از آن جایی که مصرف اوره در این آزمایش تنها در دو تقسیط صورت گرفته، در نتیجه در مقایسه با کودهای نیتروژن کندرها، احتمالاً به واسطه اتلاف نیتروژن به صورت آبشویی نتوانسته در تأمین نیتروژن گیاه موفق باشد، در صورتی که اگر مصرف اوره همانند عرف زارع در چند تقسیط انجام می‌گرفت، شاید نتیجه عوض می‌شد. بنابراین به طور کلی در محصولاتی که میزان کود مصرفی بالا یا تعداد تقسیط کود مصرفی زیاد باشد، کود‌های کندرها بهتر جواب خواهند داد.

۲-۳- تأثیر تیمارهای مختلف کودی بر غلظت عناصر در برگ:

جدول ۵ حدود کمبود، کفایت و بیش بود عناصر غذائی در برگ‌های سبب زمینی را نشان می‌دهد.

مقایسه داده‌های بدست آمده از اجرا تحقیق و استانداردهای موجود برای سبب زمینی (جدول ۵) نشان داد که غلظت نیتروژن و پتاسیم در کلیه تیمارهای آزمایشی کمتر از حد مطلوب و مورد نیاز سبب زمینی بوده است. در حالی که غلظت مطلوب نیتروژن در برگ‌های سبب زمینی $4/50$ - $6/0$ درصد گزارش شده است، حداقل غلظت این عنصر در برگ‌های محصول مورد نظر $4/19$ - $4/50$ بود که مربوط به بالاترین سطح نیتروژن مصرفی یعنی مصرف 450 کیلوگرم در هکتار اوره بوده است. یکی از علل این موضوع می‌تواند ناکافی بودن مصرف نیتروژن در تیمار شاهد باشد. دلیل دیگر می‌تواند عملکردهای بالا در مربوطه مورد نظر باشد. پائین تر بودن غلظت نیتروژن در برگ‌های مربوط به کودهای کندرها می‌تواند ناشی از اثر رقت (بالاتر بودن عملکرد در این تیمارها) باشد. از طرف دیگر علی رغم بالا بودن عملکرد در اثر مصرف اوره فرم‌الدئید، بر خلاف انتظار غلظت عناصر کم مصرف در برگ‌های مربوط به این تیمارها نسبتاً بالاتر بود. بر اساس یافته‌های محققین مختلف در اثر تجزیه هر دو کود اوره و اوره فرم‌الدئید یون آمونیوم آزاد می‌شود. یون آمونیوم در اثر فعالیت‌های میکروبی به سرعت به نیترات تبدیل می‌شود. اما چون اولاً سرعت آزادسازی یون آمونیوم از کودهای

عبارةٌ بیش از ۵۰۰ هزار تومان در هر هکتار سود عاید کشاورز نموده است. به عبارت دیگر اگر سطح مزرعه یک زارع ۵۰ هکتار فرض شود، سود ناشی از مصرف این کود برای زارع بالغ بر ۲۵ میلیون تومان خواهد بود. این سود اضافی در حالی بدست می‌آید که عوارض سوء زیست محیطی نیز در اثر مصرف کودهای کندرها به مراتب کمتر از کودهای نیتروژن محلول می‌باشد ولی نمی‌توان آن را محاسبه نمود. حتی اگر ۳۸۵ کیلوگرم در هکتار اوره فرم (معادل ۷٪ تیمار شاهد) مصرف شود، علی‌رغم صرفه جوئی در میزان کود مصرفی و کم کردن تقسیط و کاهش خدمات زیست محیطی ۳۴۲۲۵۰۰ ریال در هر هکتار بیشتر از شاهد سود خواهد داشت. بالا رفتن کارایی مصرف نیتروژن ناشی از مصرف کودهای کندرها می‌تواند دلیل قانع کننده‌ای برای افزایش سود زارع باشد.

جمع‌بندی و نتیجه گیری

نتایج به دست آمده نشان داد که در مجموع اولاً کاربرد اوره فرمالدئید در مقایسه با اوره تأثیر بیشتری بر غلظت نیتروژن در برگ داشت. این تأثیر با گذشت زمان مشهودتر بود. ثانیاً در خاک‌های سبک در مقایسه با خاک سنگین‌تر، به علت بیشتر بودن احتمال شستشوی نیتروژن از کودهای نیتروژن محلول نظری اوره، کودهای کند رها کاراتر بودند. به همین دلیل در خاک‌های سبک کاربرد کودهای کندرها به عنوان یک راه حل پیشنهادی برای افزایش کارایی کودهای نیتروژن قابل توصیه می‌باشد. ثالثاً نتایج بدست آمده همچنین نشان داد که علی‌رغم این که کودهای کند رها تنها در یک مرحله و آن هم قبل از کاشت مصرف شده است اما اثرات آن در نیتروژن کل حاصل از کاربرد اوره تفاوت چندانی نداشت. این موضوع نشان داد که کودهای آزاد نمایند و خود را به تدریج و در طول دوره رشد گیاه زمینی به صورت زیر انجام گرفت.

با غلظت نیتروژن در برگ‌های تغذیه شده با اوره بالاتر بود. ثانیاً با گذشت زمان اثرات اوره فرمالدئید بر غلظت نیتروژن در برگ‌ها در مقایسه با اوره مشهودتر بود. ثالثاً کودهای کندرها در خاک‌های سبک، به علت بیشتر بودن احتمال شستشوی نیتروژن از کودهای نیتروژن محلول نظری اوره، کاراتر از خاک‌های سنگین بود. به همین دلیل در خاک‌های سبک کاربرد کودهای کندرها به عنوان یک راه حل پیشنهادی برای افزایش کارایی کودهای نیتروژن قابل توصیه می‌باشد. نتایج بدست آمده همچنین نشان داد که علی‌رغم این که کودهای کند رها تنها در یک مرحله و آن هم قبل از کاشت مصرف شده است اما اثرات آن در خاک با مقدار نیتروژن کل حاصل از کاربرد اوره تفاوت چندانی نداشت. این موضوع نشان داد که کودهای کندرها قادرند نیتروژن خود را به تدریج و در طول دوره رشد گیاه آزاد نمایند و نیازی به مصرف سرک آن‌ها نمی‌باشد. طبیعی است که منحنی آزاد سازی نیتروژن بایستی بر اساس الگوی رشد هر نبات تنظیم گردد. این امر نیازمند تحقیقات بیشتری می‌باشد.

محاسبات اقتصادی مصرف کود

چون هدف از مصرف کودهای شیمیایی افزایش عملکرد و در نتیجه افزایش درآمد زارع است به همین جهت باید کود مصرفی عملکرد را آن اندازه بالا ببرد که برای زارع سودی عاید نماید، لذا باید سود حاصل از مصرف کود را در آزمایش‌های کودی محاسبه نمود. در این تحقیق نیز در سال اول، محاسبات اقتصادی بر اساس قیمت‌های کودهای مصرفی و همچنین قیمت روز سیب زمینی به صورت زیر انجام گرفت.

برآورده اقتصادی این کودها نشان داد که علی‌رغم قیمت نسبتاً بالای کودهای اوره فرمالدئید و متیلن اوره، در مقایسه با اوره، مصرف این کودها در سیب زمینی دارای توجیه اقتصادی بوده است به طوری که در هر هکتار از حداقل ۱۰۹۲۵۰۰ ریال تا ۵۱۷۵۰۰۰ ریال بیشتر از اوره سود داشته است. از طرف دیگر علی‌رغم بالاتر بودن سود خالص ناشی از کاربرد دو تیمار اوره فرم الدئید و متیلن اوره به میزان ۱۰٪ تیمار شاهد، بالاترین بازده اقتصادی از مصرف ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص از منبع متیلن اوره (۱۰٪ تیمار شاهد) بدست آمد. با اعمال این تیمار ۵۴/۶۶ تن در هکتار سیب زمینی تولید شده است که در مقایسه با شاهد، ۶ تن در هکتار و یا به

جدول ۱- نتایج تجزیه فیزیکوشیمیایی خاک مزارع مورد آزمایش

بافت	Fe	Mn	Zn	K	P	O.C	T.N.V	pH	Ec	
									میلی گرم در کیلوگرم	درصد
لوم	۴/۰	۸/۷	۰/۳۱	۱۳۰	۲۲/۰	۰/۴۶	۱۶/۵	۸/۳	۱/۷۵	سال اول
لوم شنی	۳/۹	۵/۳	۰/۳۶	۱۶۰	۶/۰	۰/۴۴	۱۶/۷	۸/۱	۰/۷۱	سال قطعه ۱
لوم	۳/۳	۸/۵	۰/۴۶	۱۰۵	۱۰/۰	۰/۵۰	۱۹/۵	۸/۲	۰/۶۶	قطعه ۲ دوم

جدول ۲- خصوصیات شیمیایی آب محل آزمایش

Mg ²⁺	Na ⁺	Ca ²⁺	SO ₄ ²⁻	HCO ₃ ⁻	Cl ⁻	SAR	pH	Ec
میلی اکی والان بر لیتر							dSm ⁻¹	
۲/۵	۶/۵	۰/۸	۴	۳/۲	۲/۴	۳/۸۸	۸/۴	۰/۹۴

جدول ۳- اثر مصرف مقادیر مختلف کودهای اوره، اوره فرم آلدئید و متیلن اوره بر عملکرد غده (تن / هکتار)*

میانگین	تیمارها
۴۸/۶۶ de	(T1) مصرف ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن از منبع اوره (شاهد)
۳۲/۰۰ f	(T2) مصرف ۱۴۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن از منبع اوره
۵۴/۳۳ ab	(T3) مصرف ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن از منبع اوره فرم
۵۲/۶۶ abc	(T4) مصرف ۱۴۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن از منبع اوره
۵۱/۰۰ bcd	(T5) مصرف ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن از منبع اوره فرم + ۴۰ کیلو گرم در هکتار نیتروژن از منبع اوره
۵۴/۶۶ a	(T6) مصرف ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن از منبع اوره فرم
۵۰/۳۳ cd	(T7) مصرف ۱۴۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن از منبع اوره
۴۶/۰۰ e	(T8) مصرف ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن از منبع متیلن اوره + ۴۰ کیلو گرم در هکتار نیتروژن از منبع اوره

* میانگین های دارای حروف مشترک با آزمون دانکن ($p=0.05$) فاقد تفاوت معنی دار می باشند

جدول ۴- جدول تجزیه واریانس نتایج عملکرد

منابع خطأ	درجات آزادی	مجموع مربعات	مربع میانگین ها	F مقدار	سطح معنی داری
تکرار	۲	۲۴/۶۴	۱۲/۳۲	۳/۲۲	۰/۰۶
تیمار	۷	۱۱۳۱/۱۰	۱۶۱/۶۰	۴۳/۵۱	۰/۰۰۰
اشتباه	۱۴	۵۲/۰۴	۳/۷۱		
کل	۲۳	۱۲۰۷/۷۸			

CV= 10.96 %

جدول ۵- حدود کمبود، کفايت و بیش بود عناصر غذائی در برگ های سیب زمینی (Benton Jones, et al, 1991)

عنصر غذائی	کمبود	مطلوب	زياد بود
درصد			
>۶/۰	۴/۵۰ - ۶/۰	۳/۵۰ - ۴/۴۹	
>۰/۶	۰/۲۹ - ۰/۵	۰/۲۲ - ۰/۲۸	
>۱۱/۵	۹/۳۰ - ۱۱/۵	۸/۵۰ - ۹/۲۹	
>۱/۰	۰/۷۶ - ۱/۰	۰/۶۵ - ۰/۷۵	
>۱/۲	۱/۰۰ - ۱/۲	۰/۷۰ - ۰/۹۹	
میکرو گرم بر گرم			
>۵۰	۲۵ - ۵۰	۱۸ - ۲۴	B
>۲۰	۷ - ۲۰	۵ - ۶	Cu
>۱۰۰	۵۰ - ۱۰۰	۴۰ - ۴۹	Fe
>۲۵۰	۳۰ - ۲۵۰	۲۰ - ۲۹	Mn
>۲۵۰	۴۵ - ۲۵۰	۳۵ - ۴۴	Zn

جدول ۶- میانگین تأثیر کاربرد مقادیر مختلف (اوره، اوره فرم و متیلن اوره) بر غلظت عناصر غذائی در برگ ها

تیمارها	نیتروژن	فسفر	پتاسیم	آهن	روی	مس	منگنز	بر
	%					ug/g		
T1	۴/۱۹ a	.۰/۳۳	۲/۰۳	۱۳۵	۳۰	۱۴	۹۹	۵۷
T2	۳/۸۵ Bc	.۰/۳۸	۲/۱۱	۱۸۲	۳۲	۹	۸۴	۶۶
T3	۴/۰۸ Ab	.۰/۳۵	۲/۱۶	۱۶۶	۲۴	۱۰	۹۳	۹۲
T4	۳/۶۹ C	.۰/۴۲	۲/۳۲	۱۶۴	۲۳	۱۱	۲۲۷	۵۱
T5	۳/۳۱ d	.۰/۴۵	۲/۰۳	۱۵۴	۱۶	۱۰	۷۶	۷۹
T6	۴/۱۵ Ab	.۰/۳۹	۳/۱۸	۱۰۹	۲۸	۱۰	۲۰	۵۲
T7	۳/۶۸ C	.۰/۳۸	۲/۷۰	۱۳۶	۲۷	۱۱	۵۸	۴۰
T8	۳/۶۳ c	.۰/۴۷	۳/۰۷	۱۵۹	۱۷	۱۶	۱۰۰	۵۰

میانگین های دارای حروف مشترک با آزمون دانکن ($p=0.05$) فاقد تفاوت معنی دار می باشند.

جدول ۷- جدول تجزیه واریانس نتایج غلظت نیتروژن در برگ ها

منابع خطای	درجات آزادی	مجموع مریعات	F مقدار	سطح معنی داری
تکرار	۲	.۰/۰۸	۱/۵۵	.۰/۲۵
تیمار	۷	.۱/۹۴	۱۰/۸۵	.۰/۰۰۰
اشتباه	۱۴	.۰/۳۶	.۰/۰۳	
کل	۲۳	.۲/۳۸		

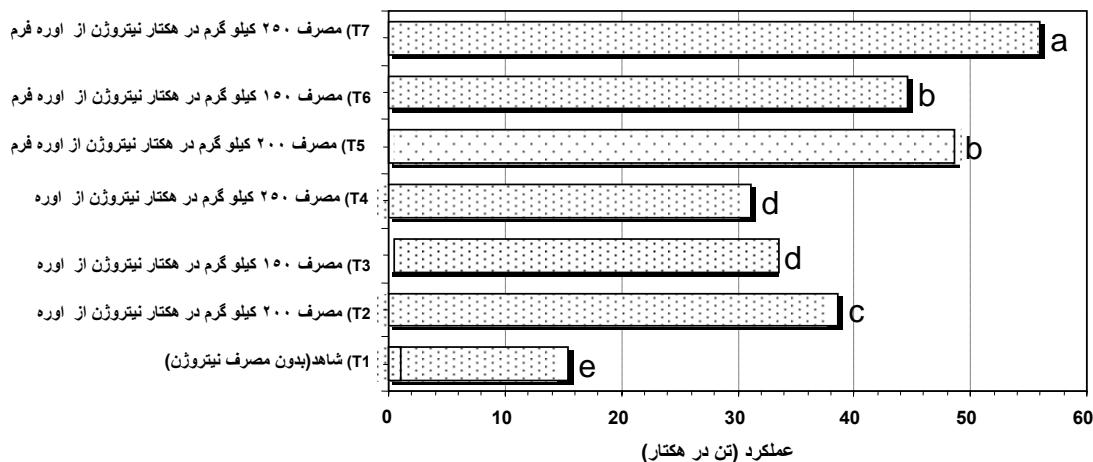
CV = 4.18 %

جدول ۸- اثر تیمارهای مختلف بر غلظت نیتروژن برگ (بر حسب درصد) در مراحل مختلف رشد در دو خاک با بافت مختلف

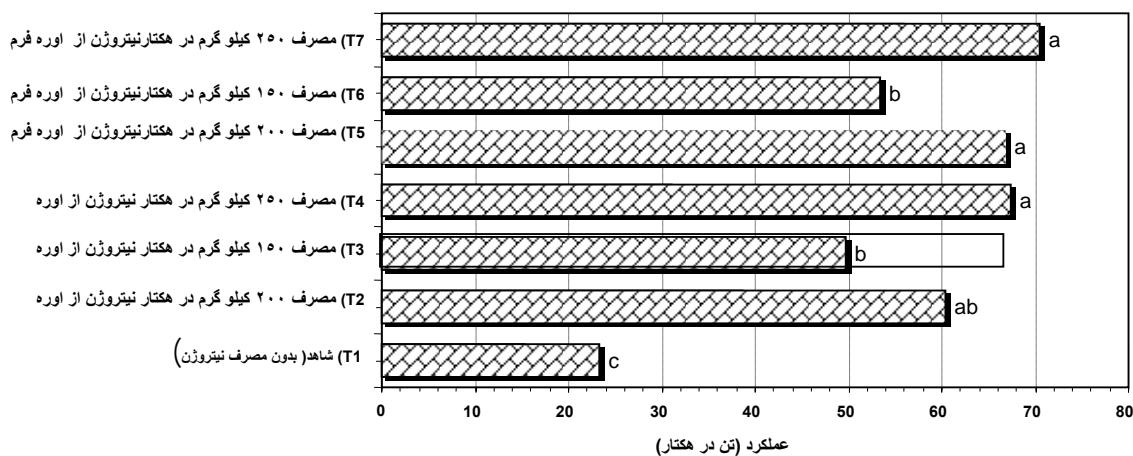
تیمارها	قطعه با خاک بافت سبک		قطعه با خاک بافت سنگی	قطعه با خاک بافت سنگی
(T1) بدون مصرف نیتروژن (شاهد)	۲/۸۱	۲/۱۲	۱/۸۵	۳/۰۸
(T2) کاربرد ۲۰۰ کیلوگرم نیتروژن از اوره	۴/۳۸	۳/۴۲	۲/۴۰	۵/۳۵
(T3) کاربرد ۱۵۰ کیلوگرم نیتروژن از اوره	۴/۱۹	۳/۱۴	۲/۳۱	۵/۰۵
(T4) کاربرد ۲۵۰ کیلوگرم نیتروژن از اوره	۳/۸۰	۳/۲۲	۲/۱۸	۵/۶۵
(T5) کاربرد ۲۰۰ کیلوگرم نیتروژن از اوره فرم	۴/۲۹	۴/۰۲	۳/۵۳	۵/۴۳
(T6) کاربرد ۱۵۰ کیلوگرم نیتروژن از اوره فرم	۴/۲۰	۳/۸۰	۳/۲۰	۵/۱۴
(T7) کاربرد ۲۵۰ کیلوگرم نیتروژن از اوره فرم	۴/۵۶	۴/۱۰	۳/۷۰	۵/۸۳

جدول ۹- تغییرات غلظت نیتروژن کل خاک در تیمارهای مختلف کودی در طول دوره رشد در دو بافت مختلف (بر حسب درصد)

تیمارها	قطعه با خاک بافت سبک		قطعه با خاک بافت سنگی	قطعه با خاک بافت سنگی
(T1) بدون مصرف نیتروژن (شاهد)	۰/۰۴۵	۰/۰۴۶	۰/۰۴۳	۰/۰۵۳
(T2) کاربرد ۲۰۰ کیلوگرم نیتروژن از اوره	۰/۰۴۷	۰/۰۵۳	۰/۰۴۴	۰/۰۴۱
(T3) کاربرد ۱۵۰ کیلوگرم نیتروژن از اوره	۰/۰۳۷	۰/۰۳۸	۰/۰۳۴	۰/۰۴۲
(T4) کاربرد ۲۵۰ کیلوگرم نیتروژن از اوره	۰/۰۳۵	۰/۰۳۳	۰/۰۳۱	۰/۰۳۹
(T5) کاربرد ۲۰۰ کیلوگرم نیتروژن از اوره فرم	۰/۰۴۴	۰/۰۴۳	۰/۰۴۱	۰/۰۳۷
(T6) کاربرد ۱۵۰ کیلوگرم نیتروژن از اوره فرم	۰/۰۴۲	۰/۰۴۵	۰/۰۴۲	۰/۰۳۹
(T7) کاربرد ۲۵۰ کیلوگرم نیتروژن از اوره فرم	۰/۰۴۶	۰/۰۴۸	۰/۰۴۰	۰/۰۴۰

شکل ۱- میانگین اثر مصرف مقادیر مختلف کودهای اوره، اوره فرم آلدئید بر عملکرد سیب زمینی (قطعه بافت سبک)*

شکل ۲- میانگین اثر مصرف مقادیر مختلف کودهای اوره، اوره فرم آلدئید بر عملکرد سیب زمینی (قطعه بافت متوسط)*

*در هر دو شکل میانگین های دارای حروف مشترک با آزمون دانکن ($p=0.05$) قادر تفاوت معنی دار می باشد

جدول ۱۰- برآورد اقتصادی مصرف کودهای نیتروژنه کندرها در مقایسه با اوره در سیب زمینی در سال اول

تیمارها (تن/هکتار)	عملکرد (تن/هکتار)	نسبت به شاهد (تن/هکتار)	اضافه عملکرد عملکرد	اضافه اضافه اضافه کود	قیمت اضافه عملکرد	سود خالص نسبت به شاهد (تومان در هکتار)	بازده %
-	-	-	-	-	-	۴۸/۶۶	T1
-	-۱۶۵۰۲۵۰	۱۵۷۵۰	-۱۶۶۶۰۰	-۱۶/۶۶	۳۲/۰۰	T2	
۸۸۱	۴۸۴۵۰	۸۲۵۰	۵۶۷۰۰۰	۵/۶۷	۵۴/۳۳	T3	
۸۸۹	۳۴۴۲۵۰	۵۷۷۵۰	۴۰۰۰۰۰	۴/..	۵۲/۶۶	T4	
۶۱۷	۱۹۴۲۵۰	۳۹۷۵۰	۲۲۴۰۰۰	۲/۳۴	۵۱/۰۰	T5	
۹۴۱	۵۱۷۵۰	۸۲۵۰	۶۰۰۰۰۰	۶/۰۰	۵۴/۶۶	T6	
۲۸۴	۱۰۹۷۵۰	۵۷۷۵۰	۱۶۷۰۰۰	۱/۶۷	۵۰/۳۳	T7	
-	-۳۷۲۷۵۰	۳۹۷۵۰	-۳۳۳۰۰۰	-۳/۳۳	۴۵/۳۳	T8	

• در این محاسبات قیمت هر کیلوگرم سیب زمینی ۱۰۰ تومان، هر کیلوگرم اوره ۵۰ تومان و هر کیلوگرم کودهای اوره فرم آلدئید و متیلن اوره ۱۵۰ تومان در نظر گرفته شده است و هزینه های اضافی کود پاشی سرک در محاسبات منظور نشده است.

فهرست منابع:

۱. امامی، ع. ۱۳۷۵. روش‌های تجزیه گیاه، نشریه فنی شماره ۱۸۲. چاپ اول. موسسه تحقیقات خاک و آب، تهران، ایران.
۲. علی احیایی، م. ۱۳۷۳. شرح روش‌های تجزیه شیمیایی خاک، جلد ۲، نشریه فنی شماره ۱۰۲۴، موسسه تحقیقات خاک و آب. تهران، ایران.
۳. ملکوتی، م. ج.، م. نفیسی و ب. منتشر زاده. ۱۳۷۰. عزم ملی برای تولید کود در داخل کشور - گامی ارزنده به سوی خودکفایی و دستیابی به کشاورزی پایدار. نشر آموزش کشاورزی. ۴۲۰ صفحه.
۴. نواب زاده سهی، م. ۱۳۷۱. تعیین نرم های دریس برای سیب زمینی در خاک های آهکی ایران (منطقه دماوند) پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.
5. Carter, M. F., P. L. G. Vlek, and J. T. Touchton. 1986. Agronomic evaluation of new ureaforms for flooded rice. *Soil Sci. Soc. Am. J.* 50: 1055 -1060.
6. El-Gindy, A. M., M. H. Mahmoud, and A. H. El-Guibali. 2000. Response of plant to slow release fertilizers under drip irrigation systems. *Annals of Agricultural Science (Cairo)*, Vol. 1: 197-212.
7. Engelstad, O. P. 1985. Fertilizer Technology and Use. pp. 293-319. *Soil Sci. Soc. of America, Inc. Madison, WI.*
8. Hanafi, M. M, S. M. El-Taib, M. B. Ahmad, and S. R. Omar. 2002. Evaluation of controlled-release compound fertilizers in soil. *Commun Soil Sci. Plant Anal.* 33: (7&8): 1139-1156.
9. Martin, R. J., M. D. Craighead, P. H. Williams, and C. S. Tregurtha. 2001. Effect of fertiliser rate and type on the yield and nitrogen balance of a Pukekohe potato crop. *Agronomy New Zealand*, Vol.31, pp.71-80, [Online]. available on <http://www.cabsubsets.org/cabsbin/bw>.
10. Pack, J., M. Hutchinson Chad and H. Simonne Eric. 2006. Evaluation of controlled-release fertilizers for northeast Florida chip potato production. *J. Plant Nutr.* 29: 1301-1313.
11. Shaviv, A. 2001. Advances in controlled-release fertilizers. *Advances in Agronomy*, 71: 1-49.
12. Zvomuya. F., C. J. Rosen, M. P. Russelle, and S. C. Gupta. 2002. Nitrate Leaching and Nitrogen Recovery Following Application of Polyolefin-Coated Urea to Potato. *J. Plant Nutri.* 20: 989-1001.